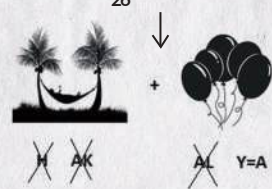

za to w oddali ukaże się 26 myśliwska,

a niebawem, po przeciwnej stronie, na lasu tle kolejna prezentuje się.

Tą szutrową drogą podążając i nigdzie na boki nie skręcając, dojedziesz do miejsca pamięci i poznasz moje dane, które na gładzie są wypisane.

Jestem ksiądz 29

Zaś obok rośnie dąb. Na tabliczce ma napisane, że tu w 1863 roku przez 13 16 wybrane

miejsce straceń powstańców było. Teraz się przeżegnaj i dalej przed siebie gnaj.

Tuż za lasem tablica jest postawiona, gdzie aktywna turystyka

7 jest oznaczona.

Zażelazna to następna miejscowość, co na trasie leży.

Do jej końca prosto jechać należy.

Całkiem blisko jest krzyż. Lewa ręka Chrystusa posłuży, by wskazać kierunek Twej dalszej podróży.

Cała naprzód i przed siebie, przez las.

Do Domanic wjechać czas.

A potem? – prosto na Domanice-Kolonię i dalej na Łupiny R.

Wjeżdżasz do miejscowości Pieńki i do Wiśniew gminy.

Jedź bez przerwy prosto. Kaczory witają!

Ale to nie te, co dzioby i skrzydła mają.

Właśnie miejscowości tak nazwanej przekroczyłeś próg.

Tu na Łuków się kieruj na rozstaju dróg.

Za Kaczorami Gostchorz leży.

W nim na Radzyń Podlaski skrócić należy.

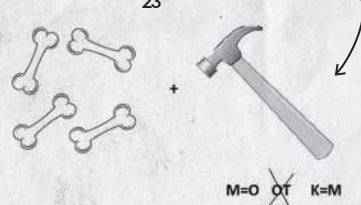
Teraz jedziesz główniejszą drogą do miejscowości końca

i dalej przed siebie. Masz 15 km do Łukowa i Y km do Radzyna Podlaskiego.

Wjechałeś do województwa 15

Jesteś w Biardach, więc quest działa skutecznie.

Jedź przed siebie, a przed 23

wyberz drogę w prawo koniecznie.

Na rondzie wybierz do przystanku kierunek.

I znów przed siebie. Byś do 8 dotarł, to warunek.

Jedziesz Szlakiem Ziemi Łukowskiej, a w tej podróży odpoczynek Ci posłuży.

Przystań przy skrzyżowaniu.

Poświęć chwilę memu opowiadaniu.

W Łukowie, pod Węgrowem i Sokołowem walczyłem.

7 lutego 1863 w przegranej bitwie pod Siemiatyczami uczestniczyłem

jako żołnierz zbrojnie walczący

oraz kapłan słowa pociechy i ukojenia rannym i umierającym niosący.

O potyczkach pod Gręzówką,

Staninem to samo powiedzieć mogę.

Pod Sosnowicą postrzelony zostałem w prawą nogę.

W sierpniu, po bitwie pod Fajstawicami, na tyfus zachorowałem.

W Różance nad Bugiem się hospitalizowałem.

22 lipca Wydział Wojny Rządu Narodowego mianował mnie wojsk powstańczych województwa podlaskiego naczelnym kapłanem; na stopień generała awansowałem.

Odtąd pseudonimu „generał Brzeziński” używałem.

Do Gręzówki Cię przywiodłem, gdyż tu bitwy się rozgrywały,

a okoliczne lasy schronienie mnie i innym powstańcom dawały.

Do słupa 23/4 skrócić i przed siebie podążaj,

a przed lasem krzyży na 19 w lewą stronę zdążaj,

cały czas przed siebie i rozglądaj się w terenie.

Po prawej zostawisz betonowe 1

i skrócisz do piętnastki bez trudności,

gdzie 11

i leśnictwo 10 wita gości.

Przystań na chwilę, bowiem...

dalszą część mej historii Ci opowiem.

Zimą 1864 topniał oddział zewsząd osaczony.

Partyzanci, którymi dowodziłem,

przemieścili się w Siedlec rejonu.

W lasach jackich była niejedna moja kryjówka.

Ta w ziemiance się znajdowała, w pobliżu leśniczówki Dąbrówka.

W błotnistych lasach przez szereg miesięcy się ukrywałem.

„Najwytrwalszym partyzantem Podlasia” nazwany zostałem.

Pod swym dowództwem czterdziestoosobowy oddział miałem.

Zwiadowców wysyłałem, by o ruchach wojsk rosyjskich mnie informowali.

Rozchodzili się po okolicy, miejscowych chłopów udawali.

Na odrodzenie powstania i interwencję z Zachodu liczyłem

i wciąż o wolności marzyłem.

Wśród Polaków i Rosjan wokół mojej postaci legenda narastała.

Za świętego prosty lud mnie uważał, tak rosyjska władza gadała.

Z moim adiutantem Wilczyńskim po lasach i dworach się

ukrywaliśmy.

Z całego oddziału tylko on i ja zostaliśmy.

Jeśli przed siebie Twój pojazd się toczy,

to po lewej podwójny słup z trzynastką rzuci Ci się w oczy.

Ty koniecznie prosto dalej jedziesz

i do strefy 30 wjedziesz.

Potem prosto, bez żadnej przeszkody,

a następnie w kierunku piętnastki, do punktu czerpania wody.

Nie skręcając nigdzie, nie bądź znudzony.

Patrz, oto kancelaria leśnictwa 20 z lewej strony.

Jedź przed siebie. Na rozstaju dróg w lewą stronę się wyprawisz, po prawej Rezerwat Przyrody 12 zostawisz.

A za około kilometr przed szlabanem przystanek Cię nie minie.

Dasz odpocząć ciut Twej maszynie.

W kwietniu 1865 powstańcza kurierka Antonina Konarzewska

torturowania nie wytrzymała

i miejsce naszego ukrycia wrogowi wydała.

29 kwietnia w Sypytkach nas pojmano,

do Warszawy przetransportowano

i w Cytadeli przed polowym sądem wojskowym postawiono.

Mnie w akcie oskarżenia zarzucono:

wygotowanie w Łukowie podburzającego kazania

i zbrodnich zamiarów niezaniechania,

które podjąłem w czasie początków nieporządków

w Królestwie Polskim wybuchłych w 1861 roku.

19 maja zapadł wyrok skazujący mnie

na stanu duchownego praw pozbawienie

i śmierć przez powieszenie.

Wyrok w tym samym dniu podpisano.

Egzekucję wykonano 23 maja 1865 na rynku

w Sokołowie Podlaskim.

Czas ruszyć do miejsca, gdzie się ukrywałem. To 300 m drogi.

Do 30 księdza Brzóska powiodą Cię nogi.

Cyfry i litery zebrane teraz z questu całego

zdradzają kształt skarbu Twojego.

Dojdz do pomnika i...

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15

16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 z niego.

Dziękuję, że się trudziłeś

i szlak ten ze mną przebyłeś.

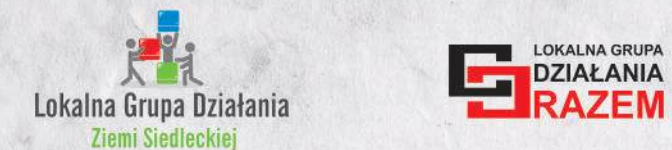
Poznałeś historię księdza zwykłego,

o wolność Polski walczącego.

Na miejsce kaźni księdza wyznaczono Sokołów. Egzekucja odbyła się na sokołowskim rynku w dniu targowym, w obecności 10 tys. ludzi.

Miejsce na narysowanie skarbu

Jeżeli zaobserwowałeś zmiany na trasie questu lub brak skarbu – zgłoś to do nas na kontakt@questing.pl

ŚLADAMI KS. BRZÓSKI PO SZLAKU ZIEMI ŁUKOWSKIEJ I ZIEMI SIEDLECKIEJ

Questing®

Quest rowerowy lub samochodowy

